

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 182: Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., lov om ejerlejligheder, lov om leje af almene boliger, lov om afgift ved udstykning m.m. og lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (Forsøg med salg af almene familieboliger).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 17/3 2004. Første behandling 30/3 2004. Betænkning 27/5 2004. Anden behandling 1/6 2004. Ændringsforslag nr. 1-12 af 2/6 2004 til tredje behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)).

Der var stillet 12 ændringsforslag af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen) til tredje behandling.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Disse ændringsforslag, der nu kommer, er jo i sandhed en bemærkelsesværdig sag, for de handler om det lovforslag, som blev vedtaget forleden om taglejligheder. Under første behandling af det lovforslag stillede vi det spørgsmål, om det ikke var sådan, at sådanne almene taglejligheder efterfølgende kunne udstykkes enkeltvis til ejerlejligheder. Ministeren oplyste dengang under førstebehandlingen af L 190 den 15. april 2004, at det forslag jo var rensat for salg af almene boliger.

Under andenbehandlingen hævdede man stadig væk, at det ikke omhandlede disse taglejligheder, der altså ikke skulle udstykkes som ejerlejligheder.

Nu kommer ministeren så, og det er jo bemærkelsesværdigt, med et ændringsforslag til det her lovforslag om salg af almene boliger, som sikrer, at taglejligheder ikke efterfølgende kan udstykkes og sælges som ejerlejligheder.

Derved erkender ministeren jo, at den kritik, vi havde rejst af hans lovforslag om taglejligheder, var fuldstændig korrekt. I den forstand er det jo en tilståelsessag, men det er selvfølgelig fint, at ministeren efterfølgende retter fejlen.

Men det rejser jo så det næste spørgsmål til ministeren: Hvordan kan det nu være, at ministeren har erkendt, at disse taglejligheder ikke skal udstykkes efterfølgende og sælges, men at man stadig væk vil udstykke og sælge de øvrige lejligheder, altså dem, der ikke er taglejligheder? Det er der jo en sær mangel på logik i. Forvirringen, vil jeg nok sige, om regeringens standpunkt i den her sag er vel efterhånden ved at være ret betydelig, og det her ændringsforslag og hele forløbet har i hvert fald ikke tjent til andet end at demonstrere, at lovgivningsmæssigt er det her noget forfærdeligt rod.

Formanden:

Så er det fru Inge-Lene Ebdrup som ordfører:

Inge-Lene Ebdrup (V):

Når hr. Keld Albrechtsen lægger ud med den svada, vi lige har hørt, så er jeg nødt til at korrigere et par ting sådan for god ordens skyld.

Det, der er essensen i den diskussion, vi har i øjeblikket om ændringsforslaget, er, at hr. Keld Albrechtsen vil have lavet et ændringsforslag til dette lovforslag, som indebærer, at almene tagboliger bygget efter et andet lovforslag, som vi behandlede forleden dag, ikke må udstykkes og sælges som et led i dette forsøg.

Det, der bare er hagen ved det, hr. Keld Albrechtsen siger, er, at man først efter 15 år må udstykke og sælge almene lejligheder, og det betyder jo altså, at når vi så står med en forsøgsordning, som løber i 3 år og efter de 3 år skal til en fornyet lovbehandling i Folketinget, såfremt forsøget skal fortsætte, så har det intet som helst med nyetablerede almene tagboliger at gøre, fordi disse eventuelle nyetablerede tagboliger altså først må sælges, når de har været almene boliger i 15 år.

Det vil altså sige, at når det her forsøg udløber, skal det til en fornyet behandling i Folketinget, og så går der derudover 12 år, før de tagboliger, som måtte blive etableret i morgen, må udstykkes og sælges. Så det er en ren hypotetisk diskussion, vi har her.

Kl. 9.05

Jeg ved godt, at hr. Keld Albrechtsen er en meget brændende modstander af det forslag, L 182, som vi behandler her, men der må også være en lille smule realisme i det. Derfor er det, som hr. Keld Albrechtsen her påpeger, en fuldstændig forfejlet kritik.

Formanden:

Nu er det jo i første omgang ændringsforslagene, vi debatterer. Der bliver senere lejlighed til at debattere selve lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er det ændringsforslag jo netop kommet, fordi vi rejste den kritik. Derfor er det blevet præciseret, at taglejlighederne ikke kan udstykkes og sælges. Det er så fint nok, at man har rettet det, fordi man har erkendt i regeringen, at det var en rigtig dårlig idé: at sælge disse taglejligheder. Det er det historiske i det.

Hvis det var, som fru Inge-Lene Ebdrup siger, ville ministeren vel ikke have været nødt til at komme med et ændringsforslag. Så det har vel ikke bare været ren teori. Det er den historiske side af det.

Det næste spørgsmål bliver jo så: Hvordan kan det være, at regeringen erkender, at det altså ikke er forsvarligt at udstykke og sælge taglejlighederne, mens regeringen stadig væk mener, at det er forsvarligt at nybygge almene boliger på jorden og så udstykke dem efterfølgende og sælge dem? Det er ubegribeligt. Når man har erkendt, at det altså ikke går at nybygge taglejligheder og derefter udstykke og sælge dem, hvorfor gælder det samme så ikke for de lejligheder, der står på jorden?

Derfor er der jo opstået en logisk selvmodsigelse i regeringens politik med hensyn til nybyggede boliger: nogle må udstykkes, og nogle må ikke udstykkes. Det er da ubegribeligt.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det, hr. Keld Albrechtsen siger, er simpelt hen ikke korrekt, for det, der meget kort er essensen i det her, er, at vi nu indfører en forsøgsordning på 3 år. Når de 3 år er gået, skal der en fornyet lovbehandling til.

Derfor er det slet ikke relevant i øjeblikket at diskutere nyetablerede almene boliger, for efter dette lovforslag må disse først sælges efter 15 år.

Det, vi tager fat på nu, er en 3-årig periode. Det andet er 15 år. Så det, vi står og diskuterer i øjeblikket, er faktisk slet ikke relevant. Det tager vi stilling til, såfremt ifald vi efter den 3-årige forsøgsordning forlænger den med nogle år, som går ud over de 15 år, der skal gå, før en nyetableret almen bolig må sælges.

Så jeg synes faktisk, det er meget hypotetisk, og jeg synes måske, det ville være mere hen-

sigtsmæssigt at komme videre med diskussionen om det konkrete lovforslag frem for ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen ændringsforslaget er i sig selv af meget stor betydning, for derved har vi jo sikret, at taglejligheder ikke efterfølgende kan udstykkes og sælges. Hvis det var irrelevant med hensyn til fremtiden, så havde ministeren vel ikke skrevet i forslaget, at ejerlejligheder bestående af tagboliger ikke kan videreopdeles til ejerlejligheder.

Det er det, der står, og det er jo netop, fordi risikoen var der. Det måtte ministeren erkende. Men den er der jo også med andre nybyggede almene boliger, som ligger på jorden, og der er nøjagtig det samme problem. Derfor er det da ubegribeligt, at man så ikke også har lukket det hul, for det er jo det samme hul, vi taler om. Det er bare de boliger, der står på jorden. Det er jo heller ikke forsvarligt at opdele og udstykke dem. Det må fru Inge-Lene Ebdrup da indrømme.

Det er ikke forsvarligt at nybygge almene boliger med henblik på opdeling og salg til ejerlejligheder. Det er en forkvaklet idé, og det har ministeren erkendt med hensyn til taglejligheder. Så må han da også erkende det med hensyn til dem, der står på jorden.

Formanden:

Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen som ordfører, men bemærkningen kan godt gå til hr. Keld Albrechtsen.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg skal sådan set bare blande mig ganske kort i diskussionen om det her ændringsforslag, som er kommet på banen i sidste øjeblik.

I min ordførertale ved andenbehandlingen gjorde jeg rede for, at der faktisk er en del høringssvar i den her sag, som gør opmærksom på, at forslaget er teknisk indviklet, og at det kan være svært at gennemskue konsekvenserne end-sige forstå dets meget bureaukratiske opbygning.

Der er ikke tale om regelforenklung, som regeringen render rundt i masser af sammenhænge og roser sig af at den gerne vil. Tværtimod er der tale om, at der med det her forslag indføres en regelforvirring og et bureaukrati uden side-stykke. Man kan sige, at der indføres en betydelig grad af bureaukrati og voldsomt mange nye

administrative procedurer, og for så vidt er det ganske selvmodsigende.

Kl. 9.10

Hr. Keld Albrechtsen brugte de ord, at der var en logisk selvmodsigelse i, at regeringen nu kom med det her ændringsforslag.

Jeg er i virkeligheden ved at sige, at der måske er tale om, at regeringen er blevet indhentet af virkeligheden, og det kan man jo sådan set på en måde godt på en dag, hvor man skal behandle sådan et tragisk forslag, begejstres lidt over at regeringen er. Men det er jo paradoksalt, at ændringsforslaget kommer på baggrund af nogle ting, som hr. Keld Albrechtsen rejste ved andenbehandlingen, og paradoksalt netop fordi den kritik af forslaget blev rejst, at det er så pokkers bureaukratisk, at folk simpelt hen ikke kan gennemskue det.

De mennesker, som i den korte høringsperiode, der var, havde mulighed for at afgive høringssvar til det her, har påpeget, at forslaget er så bureaukratisk og i øvrigt er et forslag, som man på mange måder ikke bryder sig om.

Det er paradoksalt, at ændringsforslaget kommer nu. I mange sammenhænge kunne man ellers være tilfreds med det, men det er paradoksalt, og det viser, at regeringen er indhentet af virkeligheden, nemlig den virkelighed, at den ikke bør sælge disse boliger.

Formanden:

Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Efter at have læst ændringsforslaget og hørt den hidtidige debat tror jeg, at jeg begynder at forstå, hvad ændringsforslaget går ud på, men det er jo kommet meget sent. Der har ikke været mulighed for nogen behandling i udvalget af forslaget, og allerede af den grund, og fordi det er meget svært at overskue de fulde konsekvenser af det, agter Det Radikale Venstre at undlade at stemme til det her i hast stillede ændringsforslag.

Jeg vil egentlig godt bede ministeren gøre Folketinget den tjeneste med få ord at forklare, hvad situationen ville være, hvis dette ændringsforslag ikke blev vedtaget. Det ville være af interesse.

Formanden:

Ønsker flere ordet til ændringsforslaget? Ja, hr. Niels Helveg Petersen.

Niels Helveg Petersen (RV): Jeg stillede faktisk et spørgsmål til erhvervs- og økonomiministeren, nemlig om ministeren med enkle ord kunne forklare, hvad situationen vil være, hvis dette ændringsforslag ikke bliver vedtaget.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, at vi jo er i en situation, hvor vi nu giver mulighed for, at der kan indrettes boliger i tagetager.

Vi har haft en voldsom diskussion, fordi det her lovforslag jo også giver mulighed for, at der kan indrettes boliger i tidligere erhvervsjendomme i København og andre steder.

Nu siger vi, at så kan vi tage stilling til det her om 3 år, for det er jo sådan, at det her forslag er et forsøg. Hr. Keld Albrechtsen vil gerne have, at vi fremover ikke må kunne udstykke de her lejligheder, men man skal jo have en lejlighed i 15 år, før den kan udstykkes.

Jeg hørte, at Socialdemokratiet ville stemme imod. Jeg synes faktisk, der ligger så meget godt i det her forslag. Det er jo først i 2020, der så er et problem på det her område, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen. Det er jo derfor, jeg faktisk mener, der ligger så meget godt i forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Efter min mening er det rigtigt i givet fald at gøre, som hr. Niels Helveg Petersen foreslår, nemlig at undlade at stemme til forslaget, også på baggrund af, at ministeren jo ikke besvarede hr. Niels Helveg Petersens spørgsmål. Logikken i ændringsforslaget er jo den enkle, at disse taglejligheder ikke kan sælges. De kan ikke udstykkes og sælges som ejerlejligheder. Det vil sige, at hvis ikke man vedtager ændringsforslaget, så kan de altså efterfølgende udstykkes efter 15 år. Ellers var det jo meningsløst, at ministeren stillede ændringsforslaget.

Det andet spørgsmål, som også var oppe i debatten, men som ministeren heller ikke har besvaret, er: Når vi så nu kan se, at regeringen har erkendt, at taglejligheder ikke bør kunne udstykkes og sælges hverken nu eller om 15 år, hvorfor må de lejligheder, der er nybygget og står på jorden, så stadig væk udstykkes og sælges? Hvorfor omfatter ændringsforslaget kun en del af de nybyggede lejligheder og ikke alle de nybyggede lejligheder? Det er svært at se logikken i det, må jeg sige til ministeren. Ministeren

har indset, at der var et hul i hans lovforslag, men han har kun lukket en del af hullet. Det er da besynderligt.

Kl. 9.15

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-12 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Når vi i tiden fra regeringen tiltrådte har fulgt behandlingen af denne her sag om, hvorfor man skulle sælge de almene boliger, så må vi jo selvfølgelig erkende, at der er sket en vis forvandling af forslaget, og siden andenbehandlingen er der sket yderligere en forvandling, fordi man har pillet noget af det ud af forslaget, som blev kritiseret ved andenbehandlingen. Men stadig væk er der en meget væsentlig del, som Socialdemokraterne mener bør pilles ud af det her forslag, hvis vi kan sige det så kryptisk, jeg vil nok hellere sige, at man burde fjerne det.

Sandheden er, at Socialdemokraterne er modstandere af at sælge de almene boliger af mange forskellige årsager, bl.a. fordi vi mener, at det er et brud med den danske tradition, at der findes almene boliger i Danmark, som kan, om jeg så må sige, være bosted for mennesker, som ønsker den boform, og som ikke ønsker at bo i en ejerbolig eller en andelsbolig.

Det er vores klare opfattelse, at hvis man sætter det her i værk, så vil man på mange måder skade den almene boligform, og man vil skade de mennesker, der bor i almene boliger. Den jeg vil næsten sige myte, regeringen har forsøgt at bygge op om sig, nemlig at den vil tage vare på de socialt dårligt stillede, må man sige kommer til at stride klart imod virkelighedens ord i denne her sammenhæng, når man tænker på, hvordan det her forslag i virkeligheden kan gøre ubodelig skade.

Hvis regeringen, som den siger, ønsker at undgå sociale og etniske ghettoer i Danmark,

hvis den ønsker at skabe blandede beboersammensætninger, hvis den ønsker at styre de store boligområder, der findes i Danmark, væk fra en øget ghettoisering, så er det ikke det her forslag, der skal til.

Tværtimod er det vores opfattelse, at sociale og etniske ghettoer vil hobe sig op i de områder, hvor der begynder at blive solgt almene boliger, fordi det jo indlysende er sådan, at der ikke kommer flere almene boliger ud af det her forslag, men at der kommer færre, hvilket meget, meget tydeligt er kommet til udtryk i mange af de høringssvar, som er indgivet til det her lovforslag.

Jeg tror, at det sidste gang lykkedes Venstres ordfører at finde en kommune, som var kommet med et positivt høringssvar, eller i hvert fald på høringen i Folketinget var kommet med et positivt udsagn om det her, og det var Venstreborgmesteren i Århus.

Hvis man kigger på høringssvarene sådan generelt, efter at de høringsberettigede organisationer og de mennesker, som har med det her at gøre, de mennesker, som bor i de her boliger, har haft mulighed for at komme med bud til det her forslag, så var det jo efter min bedste overbevisning nærmest fuldstændig entydigt, at folk sagde, at det her vil føre til øget ghettoisering, og at det vil øge problemerne rundtomkring i kommunerne, fordi man har et problem med antallet af almene boliger. Der er behov for at få bygget flere boliger i de store byer, ikke mindst i hovedstadsområdet.

Kl. 9.20

Hvis man begynder at sælge almene boliger, hvordan vil situationen så være i Københavnsområdet? Københavns Kommune har 50.000 almene boliger. Hvis det skal være sådan, at kommunen først kan sige nej til salg af almene boliger, hvis salget overstiger 5 pct., så er vi altså ude i en ret til at få solgt 2.500 almene boliger i København.

Men når vi ved, at der kun bliver bygget en almen bolig pr. tre solgte boliger, så kan enhver – undskyld mig, ordet starter med i – regne ud, hvad det vil føre til, nemlig færre almene boliger i hovedstadsområdet, og det er lige præcis det modsatte af, hvad der er behov for, for der er mange mennesker på venteliste til en almen bolig.

Socialdemokraterne kan ikke støtte det her forslag af den ene grund, at det fører til færre almene boliger og ikke til flere. Vi mener, at det fører til øget ghettoisering, vi mener, at det er et

forslag, som på en række områder er så ideologisk betinget, at det alene vil opfattes som et forslag, der har til hensigt at skade den almene boligform og dermed også de mennesker, som bor i almene boliger.

Så jeg skal tilkendegive, at Socialdemokraterne ikke kan støtte lovforslaget. Vi oplever, at det her forslag i hele sin sagsbehandling har været et udtryk for den måde, som regeringen har valgt at lægge sit arbejde til rette på i Folketinget, nemlig en ensidig blokpolitik, som har gjort, at de organisationer og de mennesker, som havde mulighed for at afgive høringssvar til det her, ikke på nogen som helst måde har følt, at de er blevet hørt i denne her sag. Alle høringssvar, alle boligselskaber, som har med det her at gøre, har udtrykt, at det her var en sag, hvor de følte sig totalt kørt over af regeringen og dets støtteparti, Dansk Folkeparti, som i øvrigt tillod sig ved andenbehandlingen at sige de lidt forundrende ord, at Dansk Folkeparti havde været skeptisk over for det her forslag, da det blev fremsat, uden at det på noget tidspunkt formåede at nå frem til at forklare, hvor det var, det havde været skeptisk over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg må altså sige, at den ordførertale, vi lige har hørt, er udtryk for et ualmindeligt, usædvanligt snæversyn, som man skal lede længe efter.

Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiets ordfører sådan helt konkret: Når man sælger ud af almene boliger, man overfører pengene fra salget til at bygge nyt – hr. Lars Kramer Mikkelsen fortalte, man kunne bygge en for hver tre solgte – vi ser et byggeri af almene boliger gennem de sidste par år, der er større, end vi har set i ualmindelig lang tid, vi ser et privat udlejningsbyggeri nå højder, som ikke er set siden slutningen af 1980'erne, så har jeg svært ved at bevare den der pessimisme, som Socialdemokratiets ordfører ligesom forsøger at så, for samlet set vil det her forslag give flere boliger. Man kan jo sige, at der i bund og grund er flere familier, der får mulighed for at få tag over hovedet, for en bolig er jo en bolig, uanset om det er en almen bolig, eller det er en privat bolig.

Samlet set giver regeringens politik inklusive dette forslag netto flere boliger til at huse folk. Jeg har lidt svært ved at bevare pessimismen. Skulle vi ikke nu her i foråret forsøge at være lidt optimistiske?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg synes ikke, at der på baggrund af det her forslag er nogen som helst grund til at bevare nogen som helst form for optimisme, og for at blive i statsministerens lidt mærkværdige afslutning i går vil jeg så sige, at det her forslag jo ikke fører til en løsning af de store kommuners problemer, og det er jo lige præcis det, de har sagt.

Kl. 9.25

Vi havde et lovforslag forleden dag til debat her i salen, hvor vi skulle diskutere, om der skulle være anvisningsret til private udlejningsboliger. Det siger regeringen nej til. Det her vil jo føre til færre almene boliger, og derfor også til et problem for kommunerne med social anvisning.

Der er et element, som jeg ikke nåede i min ordførertale, som jeg lige vil skynde mig at tage med, og det er selvfølgelig et af de yderligere argumenter for, hvorfor Socialdemokratiet er imod det her forslag. Der er rejst berettiget tvivl om, hvorvidt det her forslag faktisk indeholder ekspropriation. Det mener vi må afklares via retssystemet, og derfor vil jeg sige på Socialdemokraternes vegne, at hvis man overvejer at købe sin lejlighed, så er der god grund til at tænke sig om en ekstra gang, al den stund end ikke ministeren kan afvise spørgsmålet om ekspropriation. Så det er uomtvisteligt, at kun en domstolsprøvelse vil kunne give svaret.

Det betyder på godt dansk, at før disse spørgsmål retsligt vil være afklaret, så en endelig afklaring af, om et eventuelt køb er muligt, kan foreligge, kan det blive en overordentlig langsommelig og usikker affære at begive sig ind i som køber.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Man skal passe på, at man ikke får sagt for meget fra den her talerstol, for så er det jo så nemt at lade være med at svare på det, der bliver spurgt om.

Nu vil jeg spørge ganske kort, og formanden må tilgive mig, at det måske går en lille smule ud over dette lovforslag, men der bliver skudt meget bredt fra Socialdemokratiets ordfører.

Vil dette forslag inklusive resten af regeringens forslag på boligområdet set over de sidste 2 år forøge antallet af boliger i Danmark eller mindske det?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, jeg fristes jo til at sige, at hvis jeg ikke hører efter, så er det i hvert fald en dialog mellem døve, der foregår, for jeg er helt sikker på, at fru Inge-Lene Ebdrup heller ikke hører, hvad det er, Socialdemokratiets ordfører siger.

Sandheden er jo, at det, vi forfølger i den her sag, er de boligsociale forhold, det er det, at kommunerne ikke har mulighed for at henvise folk af boligsociale grunde, fordi de kan ikke henvise til privat udlejningsbyggeri.

Derfor vil jeg sige, at det er det væsentligste punkt for os, men derudover for at svare direkte på spørgsmålet: Der findes ikke en eneste garanti for, at vi får flere boliger bygget i det her land med det her lovforslag.

Fru Inge-Lene Ebdrup bliver jo nødsaget til at høre efter, når jeg svarer på spørgsmålet. Det nytter ikke noget at stille mig et spørgsmål og så ikke gide at høre svaret.

Jeg vil bare sige, at der findes ingenting i det her lovforslag, som peger i retning af, at der nødvendigvis bliver flere boliger, flere almene boliger i det her land overhovedet, og det er det, som vi forfølger i den her sag.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg vil da gerne give hr. Lars Kramer Mikkelsen lov til at svare en gang til. Det, fru Inge-Lene Ebdrup spurgte om, var regeringens samlede boligpolitiske tiltag.

Er det ikke rigtigt, og vil hr. Lars Kramer Mikkelsen ikke komme herop og bekræfte, at denne regering har nedsat den kommunale grundkapital og dermed sikret, at der bliver bygget flere almene boliger end nogen sinde før, at vi har givet støtte til nyt privat udlejningsbyggeri, og at alle de penge, der kommer ind fra salget i den her forsøgsordning, vil gå til byggeri af nye, almene boliger?

Der er aldrig bygget så mange boliger i Danmark som nu. Vil hr. Lars Kramer Mikkelsen ikke godt komme op og bekræfte det? Og det er jo regeringens samlede boligpolitiske tiltag, vi spørger om nu.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg må jo sige, at det er mageløst. Nu har vi den ene gang efter den anden, når vi har diskuteret det her lovforslag, diskuteret, hvornår det var, den der kommunale grundkapital blev sænket

fra 14 til 7 pct. Det foregik i 2001. Da sad der altså mig bekendt en regering ledet af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Det er en barok forestilling at skulle smykke sig med de der lånte fjer. Jeg påpegede i øvrigt også i går i afslutningsdebatten, at regeringen smykker sig med lånte fjer.

På sidste side i det der fine, blå hæfte, som man udgav i går, står alle boliglovsforslagene nævnt om boligindsatsen. Der står i øvrigt også salg af almene boliger som noget, man har gennemført. Det er noget, vi skal beskæftige os med i dag, så det er lidt barokt, at man kan finde på af at smykke sig med de fjer.

Sandheden er, at da den kommunale grundkapital blev sænket fra 14 til 7 pct., sad der en SR-regering.

Kl. 9.30

Den konservative ordfører spørger også, om der bliver bygget flere boliger i det her land. Jamen det gør der på baggrund af, at Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre sænkede grundkapitalen. Derudover er der ingen som helst garanti for, at der bliver bygget flere lejeboliger med det forslag her.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Vi har altså haft debatten før. Det er meget fint, at Socialdemokraterne var med til indgå en aftale med Kommunernes Landsforening, men det er VK-regeringen, der har nedsat den kommunale grundkapital. Det er et faktum.

Vi skulle jo nødig have, at vi ødelægger Socialdemokraternes sommerferie, så de går og tror, at der ikke er boliger nok, og at vi ikke gør noget. Derfor spørger jeg nu helt kort: Vil Socialdemokraternes ordfører ikke, inden han går på sommerferie, komme op og bekræfte, at regeringen har sikret, at der mere end nogen sinde før bliver bygget nye boliger i Danmark? Helt kort: Ja eller nej?

Der kommer flere boliger, og dette lovforslag bidrager også til, at vi får endnu flere nye boliger i Danmark.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Altså jeg kan jo ikke afvise, at der bliver bygget flere ejerlejligheder, men det er jo ikke det, folk har brug for. Der er lange ventelister i hovedstadsområdet; der er lange ventelister til boliger i Århusområdet. I de store byer er der behov for at bygge almene boliger. Der er masser af mulig-

heder for at købe en ejerbolig i det her land, men det efterspørger folk ikke. Derfor er det fuldstændig tåbeligt at forvalte den almene sektor, så den bliver til en slagmark, når man sælger de boliger, som folk i stor udstrækning har behov for.

Så jeg kan ikke bekræfte, at der bliver bygget de boliger, der er behov for, og det er almene boliger.

Formanden:

Ja tak. Så går vi videre i ordførerrækken, hr. Freddie H. Madsen.

Freddie H. Madsen (DF):

Det er med stor undren, jeg hører den debat, der nu foregår. Den her sag har vel varet et par timer under førstebehandlingen, den her sag har vel egentlig også varet et par timer under andenbehandlingen, og guddødemig om vi nu ikke skal i gang med det igen under tredjebehandlingen. Jeg synes, det er en katastrofe, at man optager Folketingets tid på den her måde. Alt i den her sag er sagt; alt i den her sag er vendt; der er sådan set ikke mere at diskutere.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen har spurgt mig om, hvad vi mener, og hvorfor vi egentlig var skeptiske over for forslaget her. Vi var skeptiske over for salg af almene boliger, fordi vi ønskede at få en forsøgsordning med salg af almene boliger. Den har vi fået nu. Vi har fået presset regeringen væk fra det forslag, den først kom med, og nu til en forsøgsordning. Og hvorfor så det? Det er, fordi vi i Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at alle bør være herrer i eget hus, såfremt de ønsker det.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen var også inde på, at i København var der mangel på almene boliger. Nu er det jo sådan – jeg ved ikke, om jeg kan blive bekræftet i, at det er rigtigt – at enhver kommune, der ønsker at bygge, kan bygge de almene boliger, den vil, såfremt den bare betaler de 7 pct. i grundkapital. Der er ikke nogen kvote for at bygge almene boliger, ligesom der var i gamle dage. Enhver kommune kan gøre det. Det eneste, den skal, er at lægge pengene på bordet til den grundkapital.

Så er der en ting mere, der slår mig lidt. Det er, at man både fra Socialdemokratiets side og fra Venstres side påpeger, at det er dem, der står for nedsættelse af grundkapitalen fra 14 pct. til 7 pct. Jeg er af den opfattelse, at den grundkapital-

nedsættelse er sket i samarbejde med både den tidligere SR-regering, med Dansk Folkeparti og med den nuværende regering. Derfor mener jeg, at alle har glæde og gavn af det forslag, så man nu har fået sat grundkapitalen ned fra de 14 pct. til de 7 pct.

Formanden:

Ja tak. Jeg er ikke sikker på, at ordet guddødemig står i den parlamentariske ordbog.

Så er det hr. Morten Homann for en kort bemærkning til hr. Freddie H. Madsen.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan egentlig godt forstå, at hr. Freddie H. Madsen beklager sig lidt over, at vi skal have den her debat, for jeg kan godt forstå, at Dansk Folkeparti ikke er for stolt af det, man har lavet, og at man helst vil have det her hurtigt overstået, så det forhåbentlig kan gå i glemmebogen, at Dansk Folkeparti har medvirket til det.

Det er jo fuldstændig korrekt, at Dansk Folkeparti har udtalt sig meget skeptisk over for salg af almene boliger i hele forløbet op til, at man endelig lavede en aftale i forbindelse med finanslovaftalen sidste år. Så jeg synes egentlig, at hr. Freddie H. Madsen skulle komme herop og forklare, hvad det var for nogle bekymringer, Dansk Folkeparti havde op til, at man lavede aftalen. Hr. Freddie H. Madsen siger, at han ønskede et forsøg. Men hvad var det for nogle indholdsmæssige bekymringer, der gjorde, at man ikke syntes, at man bare skulle åbne for et salg?

Kl. 9.35

Hvis ikke hr. Freddie H. Madsen kan huske det, så er jeg helt sikker på, at både jeg og flere andre vil hjælpe hr. Freddie H. Madsen med at prøve at genopfriske, hvad det var for nogle bekymringer Dansk Folkeparti havde.

Sandheden er jo, at det her forslag ikke var blevet til virkelighed, at vi ikke ville have siddet her i dag, at Dansk Folkeparti helt havde sluppet for at tage debatten, hvis Dansk Folkeparti ikke var gået med til at lave en aftale med regeringen. Det er kun Venstre og De Konservative, som ønsker at gennemføre det her, og nu har Dansk Folkeparti hjulpet til det.

Kan hr. Freddie H. Madsen ikke komme op og fortælle, hvad det var for nogle bekymringer, Dansk Folkeparti havde, og hvorfor de bekymringer pludselig er forduftet som dug for solen?

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti var skeptisk over for selve forslaget, da det blev fremført, og det var der flere grunde til, bl.a. at man her var tvunget til at skulle være med til at sælge.

Det, vi ønskede i Dansk Folkeparti, var, at man fik en liberal løsning, at man fik en frivillig ordning, og at man fik et godt tilbud til de mennesker, der virkelig ønskede at få fod under eget bord, og det har vi fået. Vi fik det, vi ønskede. Vi fik en forsøgsordning på 3 år og samtidig et maksimumssalg på 5 pct., og så synes vi, det er fint nok. Jeg kan ikke sige andet, end at vi er godt tilfredse med, at det var det, vi fik forhandlet på plads.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg kan oplyse, at hr. Freddie H. Madsen har nøjagtig samme taletid som de øvrige talere i denne her debat, så der er rig mulighed for også at uddybe sit svar og måske komme ind på nogle af de substantielle bekymringer, man havde. Jeg kan f.eks. erindre hr. Freddie H. Madsen om, at Dansk Folkeparti var meget kraftigt kritisk over for, at i det oprindelige forslag, som lå fra regeringen, havde kommunerne ingen mulighed for at modsætte sig, at man kunne sælge almene boliger.

Kan hr. Freddie H. Madsen ikke også bekræfte, at det sådan set også er tilfældet med det forslag, vi behandler her i dag, at hvis boligorganisationen og afdelingen går sammen i enighed om at ville sælge, så kan kommunen, så længe det holder sig under de 5 pct., hvilket i Københavns Kommune vil sige efter min bedste hovedregning omkring ca. 2.500 boliger – det er ganske mange boliger – ingenting stille op? Kan hr. Freddie H. Madsen ikke bekræfte, at den bekymring, som Dansk Folkeparti havde, er der fuldstændig lige så god grund til at have her ved tredjebehandlingen, som dengang hr. Freddie H. Madsen fremførte den?

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Til hr. Morten Homann vil jeg sige, at jeg har sagt det her under førstebehandlingen, jeg har sagt det under andenbehandlingen, og nu siger jeg det igen under tredjebehandlingen: Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at den forsøgsordning, vi har nu her, er en god ordning.

Hvorfor er den så det? Det er den, fordi man her ikke er tvunget til at sælge og samtidig, fordi kommunerne selvfølgelig kan sige nej. Så kan man selvfølgelig, som hr. Morten Homann også siger, sammen med boligorganisationen sige ja til salget af en afdeling, men afdelingen skal så først være enig om, at sådan er det.

Jeg synes, at det er helt fint på den måde, det her er strikket sammen på. Lad os nu forsøge og lad os så se, hvad der sker om 3 år. Så kan man igen tage sagen op.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg forstår godt, at hr. Freddie H. Madsen gerne vil have lukket den her debat, for hr. Freddie H. Madsen gav jo Folketinget forkerte oplysninger under andenbehandlingen, hvor han hævdede, at man også fremover i en udstykket afdeling ville kunne sikre, at pensionistklubben kan bevare sine aktivitetslokaler. Oven i købet gentog fru Pia Christmas-Møller i går disse ukorrekte oplysninger over for Folketinget. Endog i den mest skråsikre form påstod hun, at der er skabt sikkerhed for, at pensionisterne i afdelingen kan bevare deres aktivitetslokaler.

Men det fremgår krystalklart, og det ville jeg godt bede ministeren bekræfte – nu vil jeg bede ministeren undtagelsesvis under denne her debat lige høre lidt efter – af ministerens svar, at der kan gennemføres en såkaldt udelukkende brugsret for grundejerforeningen til alle fællesarealerne, og så kan pensionistklubben altså godt kigge i vejviseren efter sine aktivitetslokaler.

Jeg synes, det er et meget stort problem for hr. Freddie H. Madsen, at han giver pensionisterne løfter, som han godt selv ved, og som krystalklart fremgår af ministerens svar, er ukorrekte.

Kl. 9.40

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Jeg ved ikke, om hr. Keld Albrechtsen er klar over, at når man laver en ejerforening, og det vil der så blive i tilfælde af, at man udstykker og skal sælge, kan ejerforeningen påtegne, at de fællesarealer skal bruges til nogle bestemte formål. Det kan man gøre, så længe der er flertal i selve ejerforeningen, inden alle de her boliger, som der egentlig er tale om, bliver solgt.

Man har også den mulighed, at såfremt det ikke bliver skrevet ind i vedtægterne, kan ejerforeningen med den stemmefordeling, der vil

blive, og ejerforeningen vil jo få stemmeret efter det antal stemmer, den har, fortsat kunne sige, at den ønsker det på den her måde.

Såfremt det går helt galt, kan de lejere, som ønsker at have nogle aktiviteter i den her ejendom, henvende sig til kommunen og få nogle penge af folkeoplysningen til netop lokaler, hvis det er sådan, at det kommer til at koste penge.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det var så det, der lå i Dansk Folkepartis garanti til pensionisterne, at når de bliver smidt ud af deres aktivitetslokale, så kan de gå til kommunalbestyrelsen og ansøge om at få nogle penge. Til hvad i øvrigt? Altså det er jo helt ude i hampen.

Jeg vil godt spørge hr. Freddie H. Madsen, om det, ministeren har skrevet i sit svar, er ukorrekt. Ministeren skriver, at denne brugsret, som kaldes udelukkende brugsret, og som går til ejerforeningen, medfører, at der ikke er andre end medlemmerne af ejerforeningen, der kan opnå en egentlig brugsret.

Nu citerer jeg direkte fra ministerens svar: Der er ikke andre end medlemmerne af ejerforeningen, der kan opnå en egentlig brugsret.

Jamen det er jo glasklart, at der ingen garanti er, og det har hr. Freddie H. Madsen jo nu også erkendt ved at sige, at når det går galt, så må pensionister, der mister deres lokale, henvende sig til kommunalbestyrelsen og bede om nogle penge. Jeg har aldrig oplevet mage til makværk af lovbehandling; det er da helt utroligt.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu har hr. Keld Albrechtsen jo snart brugt dagevis til at lege mørkemand, nu skal pensionisterne smides ud af fælleslokalerne, hvis der er nogen lejligheder, der bliver solgt i en ejendom.

Jeg kan ikke se, hvorfor et salg skulle betyde, at pensionister ikke længere havde adgang til fællesarealerne. Fællesarealerne overgår jo til ejerforeningen, de kan benyttes af alle medlemmer af denne, og det gælder selvfølgelig også de tilbageværende lejere i afdelingen. Hensigten med, at fællesarealerne skal overgå til ejerforeningen, er jo netop, at både ejere og lejere skal have adgang til at bruge fællesarealerne ligesom før salget.

Efter alt det her mørkesnak, som hr. Keld Albrechtsen er kommet med i de sidste par dage, kunne man jo stille spørgsmålet: Hvis der i dag

er nogle pensionister i almene boliger, der bliver sendt ud af et fælleslokale i kælderens, hvordan er deres retstilstand så? Er det ikke afdelingen, der bestemmer?

Formanden:

Så vil jeg give mulighed for, at man kan stille korte bemærkninger til økonomi- og erhvervsministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

I dag er det beboermødet, hvor også de folkepensionister, der ikke har mulighed for at købe en lejlighed, har fuld stemmeret og deltagelsesret og taleret og kan sikre, at de bevarer deres beboerlokale. Det er derfor, de har disse beboerlokaler, ellers havde de dem ikke, må jeg sige til ministeren.

Ministeren skriver i svaret, at boligorganisationen kan overdrage, endda vederlagsfrit, alle fællesarealer, alle lokaler til ejerforeningen. Den kan også overdrage fællesvaskeri og festlokaler, alt muligt andet, således at beboerforeningsaktiviteter ikke kan komme ind i disse lokaler. Det kan ikke engang komme hen og vaske, medmindre ejerforeningen godkender det.

Det er det, der står i ministerens egne svar, men de må jo være forkerte, kan jeg forstå. Det, ministeren har skrevet, må jo være forkert, for ellers har både hr. Freddie H. Madsen og fru Pia Christmas-Møller i går under afslutningsdebatten bevidst ført Folketinget bag lyset.

Jeg synes, det her er en ret alvorlig sag, det er faktisk en dybt alvorlig sag, og jeg håber, at ministeren nu vil komme op og give en fyldestgørende redegørelse. Hvis det er sådan, at ministeren har afgivet ukorrekte svar, så synes jeg, det er meget vigtigt at få det oplyst, inden Folketinget tager stilling til sådan et lovforslag.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Der er jo ikke andet at sige til det, end at hr. Keld Albrechtsen læser det her, ligesom en vis herre læser Bibelen.

Kl. 9.45

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg synes ikke, at det svar, som ministeren her gav, overhovedet var dækkende.

Når vi ser svaret på spørgsmål 45 til lovforslaget her, så står der altså højt og tydeligt, at udelukkende brugsret medfører, at der ikke er andre end medlemmerne af ejerforeningen, der kan opnå en egentlig brugsret. Dette hindrer dog ikke, at udefrakommende som hidtil kan få tilladelse til at gøre brug af fællesarealerne, f.eks. leje et festlokale.

Jeg synes, det ville klæde ministeren at komme herop og give en så fyldestgørende redegørelse, at der overhovedet ikke hersker tvivl om det her spørgsmål. Men det er måske som med så mange andre ting omkring det her lovforslag, at man egentlig ikke selv helt har gjort sig overvejelser om, hvad der er op og ned. Så meget mere betænkeligt er det, at man gennemfører det. Jeg tror, at når den her sag er slut og vi skal se praksis, så vil det desværre vise sig, at der vil være ufattelig mange tvivlsspørgsmål på en række områder, så lejerner bagefter må konstatere, at her kostede det.

Jeg vil godt bede ministeren om klart og tydeligt fra talerstolen at forklare, hvad det er, der står her, hvis ikke det er korrekt, som jeg netop har citeret fra svaret på spørgsmålet:

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ejerforeningen træffer beslutning om den nærmere brug af fællesarealerne, og et flertal i ejerforeningen kan jo godt beslutte, at f.eks. et klublokale eller et værksted skal bruges til et andet formål, hvis behovet ændrer sig. Det kan et flertal i afdelingen allerede gøre efter de nugældende regler.

Hvis man mener, at det er et særligt problem, så giver lovforslaget jo også mulighed for, at mindre dele af fællesarealet, f.eks. et klubrum for pensionister, forbliver afdelingens ejendom og ikke overgår til ejerforeningen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Så vil jeg godt spørge ministeren: Hvor er garantien for, at det vil kunne ske? Ministeren siger, at man f.eks. kan. Hvor står det i det her lovforslag, at det er man garanteret? Hvor står det?

Jeg synes altså ikke, det er et klart svar, ministeren her giver. De svar, vi hele tiden får, er fugle på taget. Det er sådan noget måske. Det kan hverken en pensionistklub eller andre være tjent med. Kan vi få et klart svar på, hvor det står?

Formanden:

Efter dette brud i de korte bemærkninger til hr. Freddie H. Madsen, skal jeg spørge, om hr. Lars Kramer Mikkelsen opretholder sit ønske om en kort bemærkning til hr. Freddie H. Madsen. Værsgo.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det, der støder mig lidt, er selvfølgelig, at hr. Freddie H. Madsen fra Folketingets talerstol siger, at vi spilder Folketingets tid med den her debat.

Jeg vil godt spørge, om ikke det bekymrer Dansk Folkeparti, at ældreorganisationer, handicaporganisationer, kommuner, lejerorganisationer, boligorganisationer fraråder, at vi sælger almene boliger, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti træffer en beslutning om at sælge almene boliger, fordi de mener, at det svækker hele tanken om den almene boligform. Det svækker mulighederne for, at handicappede og ældre kan få de almene boliger, som de gerne vil have. Stribevis af organisationer, kommuner, lejerforeninger osv. har svaret det i deres høringsvar.

Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkeparti synes, det er kedeligt at få afdækket den politik, som de sidder bag lukkede døre og laver sammen med regeringen, for det er jo en politik, som blev aftalt, på trods af at de i pressemeddelelser og lignende indledningsvis sagde, at det var de ikke begejstret for. Jeg tror i øvrigt, det var, fordi de var bange for, at det ville føre til ghettoiseringer, og det er i øvrigt det, alle høringsvar siger at det her gør. Alligevel lægger Dansk Folkeparti stemmer til.

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen vil jeg blot sige, at den her sag har været førstebehandlet, den har været andenbehandlet, og nu bliver den tredjebehandlet på samme vis, og jeg kan ikke se, der er tilført den noget nyt mellem anden- og tredjebehandlingen.

Kl. 9.50

Det er ikke min opfattelse, at man svækker nogen områder, som hr. Kramer Mikkelsen siger. Nu laver vi en forsøgsordning, og så lad os prøve at se, om det ikke er noget, som egentlig også kunne gavne de mennesker, som bor i området nu, således at vi kan få nogle blandede boliger inden for området.

Det er det, man går ind for i mange kommuner, og jeg tror da også, at hr. Kramer Mikkelsen kan gå ind for, at det kan blive et blandet område, hvor man både har lejere og ejere.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det er jo selvfølgelig lidt vanskeligt at diskutere på baggrund af høringen, og der er ingen grund til at sende ting i høring herinde, for det er fuldstændig ligegyldigt, hvad folk svarer. Hverken regeringen eller Dansk Folkeparti synes, det er interessant at høre de svar, der kommer på høringerne.

I virkeligheden er det jo en pokkers udemokratisk affære. Udemokratisk er det jo selvfølgelig ikke, fordi et flertal har lov til at gennemføre, hvad det vil, men man kan sige, at de er i hvert fald ikke særlig lydhøre over for de mennesker, som det her berører. Det synes Socialdemokraterne er beklageligt, er jeg nødsaget til at sige, og jeg synes, at det er beskæmmende, at Dansk Folkeparti lægger stemmer til et forslag som det her, som de indledningsvis påstår at de har taget afstand fra.

Så siger hr. Freddie H. Madsen i sit første svar, at kommunerne jo bare kan bygge almene boliger, at det står dem frit for. Jeg er nødsaget til at sige, at det da er rigtigt, og at det kommer de sandelig også til, fordi for hver tre solgte boliger kan kommunen kun bygge én. Det vil sige, at hvis kommunerne skal leve op til et boligsocialt ansvar, så bliver det kommunerne, det her ansvar bliver vasket over på.

Sagen er, at det er sådan, regeringen handler i samtlige sager. Den løser problemer over på kommunerne, lægger økonomiske byrder over på kommunerne, og samtidig render den rundt og roser sig af, at den forsøger at indhente et skattestop.

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Jeg er da glad for, at hr. Lars Kramer Mikkelsen også er enig med mig i, at kommunerne kan bygge de boliger, de vil, når blot de kommer med garantistillelse for lånene, og de kommer med en grundskyldkapital på de 7 pct. Så er der jo ikke nogen problemer i det.

Hr. Lars Kramer Mikkelsen bliver ved med, at vi er kede af det forslag, der kommer her, og at vi har sagt nej til forslaget. Vi har ikke sagt nej til forslaget. Vi har sagt, at vi syntes ikke, at salg af almene boliger var en god idé, dengang man

kom med forslaget. Vi syntes, at en forsøgsordning ville være den ideelle måde at løse det problem på. Derfor har vi sagt ja til det, og det er vi egentlig godt tilfreds med.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg faldt over den bemærkning, hr. Freddie H. Madsen kom med, at med det her forslag får vi en bedre beboersammensætning, for så får vi blandet ejere og lejere.

Jeg vil godt spørge hr. Freddie Madsen, hvis hr. Freddie H. Madsen har tid: Hvis jeg nu i dag er lejer og så køber min lejlighed, så jeg er ejer i morgen, hvad er det for en anden beboersammensætning, der er kommet ud af det? Er det ikke de selv samme mennesker?

Hvis man har en ejendom med 100 personer, og de 50 køber, hvad er der sket af ændringer i beboersammensætningen? Er det, fordi hr. Freddie H. Madsen mener, at fordi jeg pludselig er blevet ejer, så er jeg blevet et bedre menneske? Hvad sker der af forandringer? Jeg forstår ikke rigtig den formulering, at så bliver der en bedre beboersammensætning. Hvad er det, der bliver bedre?

(Kort bemærkning).

Freddie H. Madsen (DF):

Til fru Lissa Mathiasen vil jeg blot sige, at jeg har sagt det under første, under anden og under tredje behandling, og nu orker jeg ikke mere at tage den diskussion med de partier til venstre for midten.

Derfor slutter jeg af på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan da godt forstå, at man i Dansk Folkeparti måske ikke har så meget lyst til at diskutere det her, også fordi man jo med brask og bram meldte ud, at man faktisk var imod salg af almene boliger. Når man så bagefter har ladet sig lokke og overtale af regeringen til at støtte forslaget, jamen så er det heller ikke rart, at vi bliver ved med at træde i det.

Kl. 9.55

Jeg synes, hr. Freddie H. Madsen skylder os og måske ikke mindst skylder alle de mange beboere i den almene sektor et svar på, hvad det er for en ændret beboersammensætning, der kommer, fordi jeg går fra at være lejer i dag til at være ejer i morgen. Vi er nøjagtig de samme mennesker, der bor i nøjagtig den samme ejendom.

dom, og det skulle helst ikke være sådan, at man kunne se eller mærke forskel på, om folk er ejere eller lejere. Heldigvis er det heller ikke sådan, så jeg synes, hr. Freddie H. Madsen skylder os et svar.

Ellers må det være, fordi man i Dansk Folkeparti synes, at det her er en skidt sag. Man har ikke lyst til at diskutere den mere. Må vi så opfatte det på den måde?

Formanden:

Ja tak. Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Morten Homann (SF):

Der er blevet stillet ganske mange spørgsmål til det her lovforslag i forbindelse med udvalgsarbejdet, men et meget stort og meget vigtigt spørgsmål er i hvert fald ikke blevet besvaret bare antydningvis, og det er spørgsmålet om, hvorfor det her skal gennemføres.

Vi står i en situation, hvor der ikke mindst i storbyer mangler lejeboliger, hvor folk, som ikke har store indkomster, har problemer med at finde et ordentligt sted at bo. Derfor skrider det til himmelen, at det er fuldstændig tåbeligt at lave et forslag, som reducerer mængden af lejeboliger, for det er det, der sker med det her forslag. Lejeboliger skal sælges og konverteres til ejerboliger. Så helt grundlæggende i forhold til det helt store problem på boligmarkedet trækker det her forslag i den fuldstændig forkerte retning.

Hvis man gør sig den ulejlighed at se lidt på internationale erfaringer med det her, så vil man også finde ud af, at erfaringerne trækker meget klart i en bestemt retning, for det viser sig, at det skaber en større boligmangel, især hos de dårligst stillede, som kan have brug for at have de her lejeboliger. Det gør det vanskeligere at løse de boligsociale problemer, fordi der simpelt hen bliver færre boliger at anvise til. Det er igen folk, som er socialt i knibe, folk, der er blevet ramt af arbejdsløshed, skilsmisse, der står i en situation, hvor de ikke kunne få anvist tag over hovedet.

Man har allerede i dag i de store byer problemer med det her, ikke mindst i København, hvor man desperat mangler boliger at anvise til folk. Man bruger et stort millionbeløb hvert år på at købe hotelværelser til nogle af de folk, der står akut uden tag over hovedet, og hvis man sælger de tilbageværende almene boliger, så er det klart, at det vil blive langt, langt værre.

Endelig er det også entydigt, at det her forslag vil forstærke den uheldige tendens, der er til at danne ghettos, hvor der i nogle boligområ-

der sker en større og større koncentration af folk med sociale problemer, mens andre boligområder er fuldstændig klinisk rensede for sociale problemer og slet ikke er med til at løfte denne byrde. Det er klart, at det her forslag også vil bidrage til, at man isolerer folk med sociale problemer yderligere i de i forvejen hårdt ramte boligområder.

Beboerdemokratisk er det også svært at se, hvad man får ud af det her. Tværtimod er det en klar svækkelse af beboerdemokratiet, at beboerne, som i dag gennem den almene sektor har en væsentlig indflydelse på deres dagligdag, på deres boligsituation, får beboerdemokratiet kraftigt indskrænket.

Som det også er blevet berørt tidligere, er det her efter SF's bedste vurdering på kant med grundloven, idet der efter SF's vurdering er tale om en form for ekspropriation. Det må afklares siden hen ved domstolene, men det er klart, at i og med at der er tale om privat ejendom, som ved det her forslag pålægges solgt, kommer man på kollisionskurs med nogle af de grundlæggende principper, som man kunne forvente, at specielt den borgerlige regering ville stå vagt om.

Endelig er det en skrøne, at det her vil føre til nybyggeri. Jeg vil gerne slå meget fast, at der ikke vil blive bygget en eneste bolig yderligere efter det her forslag. Det, der vil ske, er, at for hver gang man har fået solgt tre lejeboliger, får staten afhjulpet sin udgift til at bygge en ny. Så det er et spørgsmål om, at man tager penge, som i dag er lejernes ejendom, og bruger til at fylde i den i forvejen slunkne statskasse. Det her vil være med til at afhjælpe regeringens skattestop-problem, men det har ikke noget at gøre med, at der vil blive bygget flere boliger. Statens udgifter til at få bygget de boliger, den alligevel skulle bygge, bliver betalt af lejerne på den her måde.

Det er ikke underligt, når man har været igennem de mange problemer, der er forbundet med det, at det stort set har været umuligt at opdrive nogen, som vil anbefale det her forslag. Jeg har meget sjældent oplevet et forslag, som i den grad kunne samle folk på tværs af de ellers gældende skel på boligområdet om at advare imod det. At lejerorganisationer og boligorganisationer advarer imod det her, er jeg helt sikker på, at både regeringspartierne og ministeren vil afvise i en håndvending, men det, der jo har været pudsigt, er, at helt entydigt har også kommuner, ejerlejlighedsejerne, Rådet for Socialt

Udsatte og ejendomsmæglerne advaret imod denne her model.

Kl. 10.00

Det har stort set været umuligt at opdrive nogen, der gik ind for den. Det lykkedes til hørningen at opdrive én kommune ledet af en Venstreborgmester, som godt kunne tænke sig at sælge, godt nok ikke efter den model, som regeringen foreslår. Én kommune, som dog ønskede en anden model end den, regeringen foreslår, er alt, hvad man kunne præstere.

Ellers blev folk bredt advaret imod det, som regeringen er i gang med. Derfor må man stå tilbage med et spørgsmål om, hvorfor i alverden regeringen begiver sig ud på det her hævn tog med de almene boliger.

Det er klart, og det har ledende kræfter i regeringen også tidligere påpeget, at man er inspireret af Margaret Thatchers dybt liberalistiske projekt i England, hvor hendes store ideologiske slagnummer var at sælge offentligt ejede almene boliger. Det er klart, at økonomi- og erhvervsministeren er blevet sendt i byen for på regeringens vegne at skulle gennemføre det her meget liberalistiske projekt. På bundlinjen må stå, at det ene og alene er et ideologisk projekt. Der er ikke nogen saglig grund til det. Det forværrer jo de problemer, der i forvejen er på boligmarkedet, det vil entydigt ramme de dårligst stillede, men det er altså det liberalistiske, ideologiske projekt, som økonomi- og erhvervsministeren godt hjulpet af Dansk Folkeparti her om lidt vil gennemføre.

SF synes, at det er den stik forkerte retning at gå i på boligmarkedet. Der er i stedet brug for at bygge flere boliger, der er brug for at udvide anvendelsesretten, der er brug for at udvide beboerdemokratiet. Det er den slags løsninger, der er behov for på boligmarkedet, og vi vil med sikkerhed stemme imod det her håbløse forslag fra regeringen.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Det er nok efter moden overvejelse, at statsministeren i går i afslutningsdebatten, da han fremlagde sit store pralekatalog over regeringens bedrifter, undlod at tage det her lovforslag med. Det tror jeg statsministeren gjorde klogt i. Det er ikke noget, han står sig ved at rejse rundt og få omtale af.

Det er en sort og trist dag i dansk boligpolitik. Det er en årtier gammel tradition vedrørende sikringen af boliger til alle i dette land via det almene byggeris garanti, som i dag bliver brudt på et principielt grundlag, fordi man i virkeligheden stræber den almene boligtanke efter livet.

Derfor er det en meget principiel og markant beslutning, som regeringsblokken er på vej ud i. Det er en grundlæggende ny boligpolitisk kurs, som indebærer en afvikling af et grundlæggende element i velfærdssamfundet. Det vil selvfølgelig ikke blive gennemført fra den ene dag til den anden, alene fordi det lovforslag er så overordentlig kompliceret og uigennemskueligt og vil indebære så mange fejlbeslutninger og uklare retlige problemer, ekspropriationssager osv., at det selvfølgelig vil tage tid, før virkningen af lovforslaget slår igennem.

Men hvis det ikke lykkes ved næste folketingsvalg at komme af med den her regering, og hvis denne ordning derfor videreføres under en borgerlig regering, så er det begyndelsen til enden på en solidarisk boligpolitik, som det danske velfærdssamfund i årtier har hvilet på. Det skal man ikke gøre sig nogen illusioner om. Dette her er politik, når det går allerallerdybest.

Forslaget vil skabe en uendelig mængde splid i de boligafdelinger med sociale problemer, hvor man vil forsøge på at introducere det her salg af lejligheder. Beboerne vil blive opsplittet i dem, der ikke kan købe, og dem, der måske gerne vil og kan købe, og hvis det lykkes dem, der vil og kan købe, at majorisere en beslutning igennem over for folkepenisister og andre, som ikke har råd til at købe, ja, så opdeles beboerne i to grupper, som uvægerlig vil komme i splid med hinanden, fordi den ene gruppe, nemlig ejerne, har magten, og lejerne mister grundlæggende rettigheder i deres eget boligkvarter.

Kl. 10.05

Det er fortvivlende, at dette kaos skal indføres lige præcis i de boligafdelinger, hvor vi i forvejen har de store sociale problemer at kæmpe med. At det skulle kunne ændre på beboersammensætningen, er jo en fantastisk påstand, for hvilken ændring af beboersammensætningen opstår der ved, at de, der bor der i forvejen, bliver udstyret med et ejerbevis i stedet for en lejekontrakt. Så det med, at det skulle hjælpe på ghettoproblemet, er jo pr. definition simpelt hen vitterligt vås. Nej, det, man gør, er, at man skaber en kæmpe splittelse mellem de beboere, der allerede bor der. Hvad skulle man faktisk opnå ved at skabe en sådan splittelse? Det er fuld-

stændig ubegribeligt, hvad positivt der skulle komme ud af det.

Regeringen har snorksovet i 2½ år og intet foretaget sig for at løse ghettoproblemerne ud over at fjerne de aktiviteter, de bevillinger og den indsats, som blev gjort under den tidligere regering – det skyndte den sig at fjerne, og derefter lagde den sig til at snorksove – og så er det bidrag, den nu har til at løse problemerne, at komme og skabe splid og ballade mellem beboerne i disse afdelinger.

Det er utroligt, hvorfor man gør det. Det kan kun have den ideologiske begrundelse, som jeg var inde på i min indledning, nemlig at man ønsker med det her at tage det første spadestik til at aflive dette centrale element i velfærdssamfundet, som vores solidariske boligpolitik har udgjort, og som er årsagen til, at selv om vi har hjemløse i Danmark, så er det dog trods alt på et langt mindre niveau end f.eks. i England, hvor man allerede har gennemført det her projekt, hvor man i dag lider under det, og hvor man i dag er nødt til at invitere danske boligforeningsfolk over for at hjælpe med genopbygningen af de områder, som Margaret Thatcher-regeringen ødelagde.

Hvorfor skal vi i Danmark udsættes for et sådant eksperiment, som allerede er afprøvet i England med katastrofale konsekvenser?

Så synes jeg altså ikke, at den her sag kan afsluttes, før vi har fået afklaret, om det var korrekt, eller det ikke var korrekt, hvad fru Pia Christmas-Møller sagde i Folketingssalen i går. Hun sagde, at hun havde talt med ministeren i går eftermiddags, og at ministeren havde fortalt hende, at pensionisterne altså ikke kunne blive smidt ud af fælleslokalerne på den facon, som hr. Keld Albrechtsen havde spurgt om.

Fru Pia Christmas-Møller afgav en klar garanti over for Folketinget. Jeg spurgte hende to gange, og det var et krystalklart svar hver gang, og det var med henvisning til ministeren, at de ikke på grund af den her lovgivning kan miste de fælleslokaler i afdelingen, som de har i dag.

Ministeren kan gå tilbage og se, hvad fru Pia Christmas-Møller sagde, og fru Pia Christmas-Møller henviste udtrykkeligt til ministeren. Så spurgte vi, hvordan fru Pia Christmas-Møller kan give pensionisterne en sådan garanti, når det krystalklart fremgår af ministerens besvarelser, at en sådan garanti ikke eksisterer.

Da vi så beder ministeren her under debatten gå op og forklare dette forhold, så mister ministeren ligesom hr. Freddie H. Madsen fuldstæn-

dig lysten til at deltage i debatten. Så måtte ministeren give op, hans svarmuligheder var udtømte. Hvorfor var de udtømte? Det er, fordi det svar, han har givet Boligudvalget, er i glasklar modstrid med de oplysninger, som fru Pia Christmas-Møller efter samtale og drøftelse med ministeren gav Folketinget i går under afslutningsdebatten.

Jeg synes ikke, at den her debat kan afsluttes med, at der består en sådan usikkerhed. Hvis regeringen ikke vil give pensionisterne garantien, så er det det. Så ved vi det, så er det det grundlag, vi stemmer på. Men man kan ikke i den ene debat stå og sige, at der er en garanti til pensionisterne, og så dagen efter være ude af stand til at svare på de spørgsmål, der i den anledning bliver stillet til den ansvarlige minister.

Derfor vil jeg gerne fremsætte forslag om, at denne tredje behandling afbrydes, og at sagen sendes tilbage til udvalgsbehandling med henblik på afklaring af dette spørgsmål.

Formanden:

Der er nu af hr. Keld Albrechtsen stillet forslag om at standse lovforslagets behandling og henviser det til fornyet udvalgsbehandling. Jeg skal åbne for en debat på korte bemærkninger om dette forslag.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg skal blot tilkendegive, at vi kan støtte det ønske, der er kommet fra Enhedslisten, eftersom jeg også nu et par gange har forsøgt at få et klart svar fra ministeren her under behandlingen i dag. Det har vi ikke kunnet få, og derfor vil jeg også foreslå, at vi stopper behandlingen og får et fornyet udvalgsmøde.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg vil gerne tilkendegive, at vi mener, det er fuldstændig irrelevant at trække det her forslag tilbage til yderligere udvalgsbehandling. Baggrunden for det er, at svaret på det spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen stiller, er klokkeklart, og det står også i lovforslaget.

Jeg vil gerne bede hr. Keld Albrechtsen kigge i § 75 m, hvor der klokkeklart står, at lokaler overgår til den fælles ejerforening. Vi ved jo alle sammen, at lejerne har indflydelse i den ejerforening efter fordelingsstat. Det vil i de fleste tilfælde betyde, at lejerne har flertal. Der står endvi-

dere i paragraffen også meget, meget klart, at hvis særlige forhold gør sig gældende, kan boligorganisationen og kommunen aftale, at visse lokaler kan overgå til særlig benyttelse, f.eks. reserveres til lejerne i al fremtid.

Derfor er der ingen som helst tvivl om det spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen har stillet. Det er udelukkende et spørgsmål, der er stillet for at forsinke denne behandling.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes sådan set, at fru Inge-Lene Ebdrups teorier om, hvad disse svar fra ministeren eventuelt kan betyde, og hvad de ikke kan betyde, et svar, som jo i øvrigt også var fuldstændig uklart og uforståeligt ...

Formanden:

Det er ikke det, der forhandles om.

Keld Albrechtsen (EL):

Det, som formanden nu også er inde på, var netop det, jeg ville understrege, nemlig at det faktiske er irrelevant for debatten.

Derfor vil jeg bare sige, at jeg synes, der er en sådan uklarhed, at det er nødvendigt at få dette afklaret i Boligudvalget. Ministeren kunne jo være gået op og have afklaret det, men det har han ikke gjort.

Hermed sluttede forhandlingen om forslaget om standsning af lovforslagets behandling og henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Afstemning

Forslaget om, at behandlingen af lovforslaget standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling forkastedes, idet 48 (S, SF, RV, EL og KD) stemte for, 63 (V, DF og KF) imod.

Formanden:

Vi genoptager herefter forhandlingen om lovforslaget.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 64 stemmer (V, DF, og KF) mod 49 (S, SF, RV, EL og KD).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 214: Forslag til lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af årsregnskab m.v. (årsregnskabsloven) med flere love. (Ændring af Finanstilsynets og Fondsrådets kompetenceområder, Fondsrådets sammensætning, kontrol af visse virksomheders overholdelse af regler for finansiel information, SE-selskaber).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 31/3 2004. Første behandling 22/4 2004. Betænkning 13/5 2004. Anden behandling 1/6 2004. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 28/5 2004 til tredje behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)).

Der var stillet 2 ændringsforslag til tredje behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 10.15

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.